

Universitätsbibliothek Wuppertal

Annæi Senecæ Tvm Rhetoris Tvm Philosophi Opera Omnia

Quid in eo contineatur sequens pagina indicabit

Seneca, Lucius Annaeus <Rhetor>

M.DC.XLVI., 1646

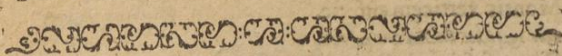
Græca expleta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1509](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1509)

erant ab hostibus literæ, sustulit. Damnatus est diues. Cum concionari vellet accusator, à magistratu prohibitus est. Agit iniuriarum.



GRÆCA

Quibus hiatus omnes expleantur, ut quæ accesserint, appareant.

SVASOR. I.

Ἰχθὺρ οἶο' πὲρ τε ρέοι μακρότεροι θεοῖσι.

Qualis erat sanguis manans è corpore Diuum.

Ἀντικυνησίση.

Vicissim irideat.

Διόνυσον

Bacchum

Κύριε, ὁ Ζεὺς τὴν μητέρα σου Σεμέλην ἰνδοτάτην εἶχε.

Domine, Iupiter matrem tuam Semelem indotatam habuit.

ΟΚΤΑΒΙΑ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ ΑΝΤΩΝΙΩ.

Octavia & Minerva Antonio.

Τὸ τοῦ σου ἔση Σιμοῖς ἐδὲ Γρανίκος, εἴτε εἰ μὴ ἡ ἡγαθὴν λῶ, σοὶ αὐτῶν ἔκαστε.

Hic Oceanus Simois non est, neque Granicus, nisi quid erat, quod postremo loco succumberet.

Καὶ Διὸς εἶδο το μίγδόν ἐστιν ὅτι αὐτὸ μὴ κτ' πάντα, μὴ δ' αὐτὸ ἐγέν.

Et ipsum propterea maximum, quia quidem post omnia, post ipsum verò nihil.

Βέλεο' ἂν νεολογία παλαιοὺς ἡλίους; δύο Ἐλλησποντιαίους ἡσάν ἐφείσωτες; οἱ δ' ἐπὶ τῷ Παμφυλίῳ πελάγῳ τὴν ἐμπαρθεσμον παρδοκώμην ἀμπωσιν; ἐδὲ Εὐφρατὸς τέτ' ἐσιν, ἐδὲ Ἰνδὸς.

ἀλλ' ἐπὶ μυσηλίον, εἴτε φύσεως ὅρεο, εἴτε περιστύλων σοιχείων, εἴτε ἡύεσις θεῶν παρότων ἐσιν, ἢ ἔ ἀπὸ ὡς ὕδωρ.

Vultis ne ὁ Iuuenes plures soles? Duo præfecti Hellestiacis lictoribus? Qui verò in mari Pamphili terminum datum expectemus æstuarium vadosum? Neque Euphrates hic est, neque Indus, sed arcanum quid, siue naturæ limes, siue antiquissimum Elementum, siue ortus primorum Deorum est, vel simpliciter aqua.

Ἐπεὶ δ' ἐν ναῦς ἐκ μίας φορέας, εἰς ἀνὰ ἑλκὸς ἐνθα δ' εἰς τὰς εἰσέρχεται δύοσ.

Hinc naus ex vno cursu in Orientem, inde ad inaspectabiles occasus.

οὐκ ἔστι δὲ ἀπορήσειτε.

Montis verticem auferte.

πῶς κηρία βάλεται μέσοι.

Caput fascia mittitur medius.

ὕψιαν γῆ, ὕψιαν Ναὶ ἐμοί, κέλομαι γάρ' ἄρ' οἶσθ' ὅσοι;

Vale Terra, Vale Nais mea, iubeo enim: num ferēt oculi?

SVASOR. II.

ὥπως ἀρσάτε, ὡς αὐτῶν δ' ἐπιήσονται.

Sic prandete tanquam apud inferos cœnaturi.

Τί σὺ φεύγεις εἰς ὀπίθῃ τείρη;

Quid tu fugis in tenues muros?

Hic amice Lector, equanimirate tua frui nos obsecro, permitte. Hac enim Suas. II. hiatus iniuriâ operarum commissus explebitur si linea ultima sequentia addideris: beneficio loci, tum illam sententiam: Si nihil aliud.

SIVASOR. IV.

Οἷον ἔα κκε Βαβυλῶν μόνον ὀχύρωμα.

Qualem habuit Babylon vatem pro munimento.

SVASOR. VII.

ἀπίμων πατέρων.

Infantium parentum: alij ἀνωμόνων. dementium seu indoctorum.

CONTROV. II.

Ἐγὼ δ' ἐξησότηκη πώτερον τ' ἄνδρα. Locus non explicabilis, εἶδε. φιλαρρένα μολὸν ἔλαβον.

Novit. virorum amantem adulterum accepi.

CONTROV. III.

Τέλαινα ἐπὶ δ' ὀσπερν.

Misera etiam secundo.

αἰεὶ ἐχθρὸν νομίσας ἐφ' ἃ βέβλησαι.

Semper hostem putaveris, per quem deiecta fuisti.

CONTROV. V.

Ὡπὲρ τὴν πέλιπυ νύξ' ἐχλωεν.

Ad tertiam nox inhiarit.

CONTROV. VI.

ὄρκος ἐπὶ πῆσμαι (alias πρῆσμαι) καὶ ἀπὸ πρῶτης νημερτῆς ἄρον.

Iusurandum est firmamentum, etiam apud piratas verum manens.

Λοιδορεὶ νῦν τὸν ἀρχιπύρατον, ἢ μισοφόνον ἢ ΠΡΟΣΕΛΘΟΝ
 παθῶδες εἰ γέλοις, ἢ τὸ πτόρηον.
 Conuitiare nunc archipirata sanguinario.... adde si liber
 etiam periuro.

CONTROVER. VII.

— καὶ νύσε χεῖρας

Δεινάς ἀνδροφόνους, αἱ οἱ πολίας κτείνον ἦας.

— Atque oscula fixit

Sanguineis manibus natorum cæde eruentis.

ἰλεήσατε αὐτὸν ὃς κινδυνώσει πατέρα ἡδέως.
 Misereat vos eius qui ob alimētum patri datū periōlatur.

Φιλόπτερε πάτερ, κηῖσσι π—

Pater filij amans & tibi aliquid—

ἄξινοι οὐκ ἔστι, καὶ τίς τῶν αὐτῶν ἐν αὐτῷ τῷ σκάφει πατὴρ ἔστι;
 Inhospitalis scapha, & quis aduersariorum in ipsa scapha
 pater est?

Διπλὰ δώσω, αὐτὸν δόποτι πητε τοῖς χεῖρας. ἐξήρω οἱ περιότατο
 μή τις τυραννίσας, μή τις μοιχέσας.

Dupla dabo, si manus secabit. Quærebant pirata, nequis
 tyrannidem exerceat, neque fornicetur.

CONTROVERSIA VIII.

ἕτως αὐτὸν καὶ ἄπτερον ἐφίλοῦ.

Adeo negotium diligebant.

Παροισήσωμεν αὐτὸν τοῖς δικασταῖς ἀρειμένιον.

Sistamus illum iudicibus belli ardore insanum.

Κεῖσο μὲν ὡς τείχος, τὸν πέφρον ἐπὶ ῥέθητε καὶ πατέρα.

Iacebo ut murus: fossam tranfi & patrem.

Δαμνέτω φείσῃ σε τὸ σὸν ἄνθρωπον. Homerus Il. ξ. v. 207.

Te Generose tuus perdet furor.

δοκίπῃ ἐν ᾧ θανάτου, κατεφρονέει θύτῃ, πατρί ἐμή.
 non amplius—

αὐτὸν ἐπιτυχῆς μέτω, παροισήσῃς ἀρεσίαν, αὐτὸν δὲ δόποτιυχῆς, τρεῖς
 ἀρεσίαις δόλοισις.

Si nactus eris vnam appones fortitudinem. Sin minus, tres
 amittes res præclare gestas.

δοκίπῃ ἐστὶν δὲ ἰκανὸν εἰς τὸν υποκείμενον ΤΟΣ παροισήσῃ.
 Non bene sufficit in rem subiectam.... prætermisam.

ἔστι πατὴρ ἔστι, ἢ τύχη μαυλικώτατον;

Est potest, est maxime, nonne fortuna est res, quæ maxime
 futura prælagit?

Μία γάρ ἐστι πῶς τὴν ἀσφάλεια, τὸ μὴ ἔσται τίς αὐτῷ πει-
ρασθῆναι.

Vna est enim ad fortunam securitas non toties eam experi-
riri.

Τίσε ποιῆσαι, τέκνον ἰν' ἀσφάλεια ποιούτω; ἀλλ' εἰ μὲν φθάλω, φθ-
βέσθω μὴ π' ἔσθ' ἀτάξιος μὴ π' πόλεμος, μὴ τοῦτο ἀρκεῖς; φθ-
βέσθω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς οἰκονομίας, τί τέκνον ἐρυθρῆς;

Quid te faciam fili vt libentia tibi faciam? Sed si quidem
præuertam timeo, nec quid non acies, ne quid non bel-
lum, ne hoc quidem sufficit? metuo orbi terrarum: quid
fili erubescis?

ὅτι ἀμνηστῆσαι, πονηρῶν, ὀμολογῶν οὐκ ἐφίεσται.

Confensi; agit maligne confitens qualia aggrediantur.

ἔσ' σύγε εἰ πατήρ τῶν βεβέσθων κτημάτων. Πλεπύσιν, οἷς πλεῖστοι
ἀπεικώτεροι ἀπαιτῶσιν.

Non tu es pater stabilium possessionum, diuites sunt, qui-
bus maiores diuites obueniunt.

ἀπεικώτεροι σήμερον πένταρες ἐνὸς δὲπύρητον.

Circumlustrabimus quatuor vnus arcanum.

CONTROVERSIA IX.

Πέπυσμα. φησὶν ὁ πῶς φθαρῆσις πατήρ ὄδῃ. ὡς ταχέως μόνον ἔ-
σθ' ἐπὶ τῆς φθαρῆσις!

Persuasus est, ait, hic corruptæ pater: quàm cito tantum
ante corruptionem!

Λέγε σε τες... πῶς πατήρ τῆς ἐφθαρῆσις. ἀπὸ φθαρῆσις κείτῃ σὶ
ἐπιπῶν ἀλείψῃ σιωπῶς ἀεί.

Dixit te aliquis... ad corruptæ patrem. Antiphona iacet. te
aspicit: & confidit filies.

Μάλα δὲπορῶ, σὲ μέσον ΕΡΗΣΥΕΗΣ ἔπ' ἐφθάλω ωκρ πῶ-
πτερον ἀπὸ τοῦ μέγιστον, ἔσθ' ὡς τὸν ἔλεον.

Valde animi pendeo, te medium...adhuc affecutus sum
.....vtrum repello anxiam curam, cuius antea repulsi
commiserationem.

ἐδῶν ἀείσοι, ἐδῶν ἀλείψῃ. τίς ἀρ' ἤρπαι σὲ σε; εἰς τὰ περιεχθῆναι;
ζῶντα ἦτοι ἐστὸς ἐνὶ θρῶσι ἦτοι ὄμνησιον.

Inclamabant Ciues; inclamabam piscatores, quisnam te
rapuit? ad quid accessit? & hæc siue ponens insidias: si-
lic simile.

CONTROV. XIV.

οἱ τῶν ἀρχῶν διαπαντῶ, σὺ δ' ἔσθ' ἐπὶ πῶν;

Si principatum decoquo, tu verò à te amata quiescis?

Ἐπὶ τῆς ἀσωτίας βύτω ἀξοφανεῖμῦ· σὺ δὲ παρῶς, ἡδονῶν, ἐγὼ
ἢ δωροῦμῦ.

In luxuria sic discrepamus, tu quidem voluptate dissipans:
ego verò largiens.

ἤτι μ. ἡ ἐν δέοντι ἀσώστῳ δῶ.

State quidem, si fortè temporì luxuriari desinat.

ὦ τύχης δυνῆς! τῶν τε θεῶν ἰσχυρῶς ἀλλήλοισ ἐποιεῖμῦ.

O grauis fortuna! hæc nobis mutuo imperantes, ageba-
mus.

ἀλλ' ἔξω ῥυεῖται σάρκες εἰς μηδὲν μεταβάλλονται.

Quæ verò foras fluunt carnes, in nihilum negliguntur.

Γνώσῃ, τέκνον, ὅτι νῆς, ἀν' παύσῃ πάλιν ἀναφύει.

Noscas filii mentem perturbationibus renasci.

CONTROV. XVI.

Προφθὴν ἀμειβέτω δέπποτα βυθῶν, τίω ἀέλιον κερτοσάμῦ
βασιλείαν. ἀνάγεται πατέρσ κτόν. μὴ πατέρσ δίκησιν.

Neptune immensi domine profandi, adpote regnum æthe-
rium, adducitur parricida, post patrem iudica.

σὺ μὲν ἔχει κερτὸν πύξιν.

Non habet iocandi occasionem.

(* κερτὸν) Περαιερασῶ, πατέρ, ὅτι * κερτὸν πύξιν νεκρῶ ἡός
ἐστὶν δὲ χρῆστος.

Expertus es, pater, quod norma ad res ingeniosas filius est
vtilis ac frugi.

Νηὶς ἀπλοῦσαντος ἀναγωγῆ ἀκυσῶν.

Navalis classis bene navigantis eductio. attende.

Σκῆψ. ἔρημον αἰόσου τύχης.

Navis deserta non reducis est fortunæ.

Ναυαγῆς δὲ λιμῶν ἀψῆσιν.

Naufragus è portu soluebam.

ἀπῆσῶ νῶ, πατέρ, πῶς ἀπέδωσεν, ὅπως δὲ δύο εἰς.

Exige nunc pater, vt emerferit quomodo è duobus vnus.

CONTROVER. XIX.

Παροῖδει μῆτερ, ἴδε λαβῆ τέκνῶ. ταλαίνωρε, ὄρας ἢ βεβῆσαι σὺ
κακότησ' εἰ μὲ φησιν ἔσθ' εἶς ἐπιμεινον, ἵνα θύης.

Appone mater, vade, recipe filium. miser vides? accedit
ad te, vicit te, sine me non alis, expecta vt sacrifices.

Τέκνον κερτὸν με φέγγης, κερτὸν ἔσθ' εἶς ἐπιμεινον.

Fili dolebo, quamuis ne fugias te repētens.

Μάταιον ἀδελφότητα.

Inanis neglectus.

Μηδέ γὰρ χεῖρον ἔπην μάρτυρα, ὡς αὐτῶν δούλους, ὡς πατρὶον ὄντα μητρὸς.

Noueræ vtendum da spirantem testem, ὁ pusille pic, ὁ puer matris tuæ totus, & patris.

Τὸ μὲν ἴδιον μάρτυρος ἐφείσετο, τὸ δὲ ἐμὸν καταφρόνησεν.

Testi quidem suo pepercit, meum vero contempfit.

ὅτι ἔστιν ἡμέτερος.

Non est noster.

CONTROV. XXI.

Ὁ μὲν πατὴρ χείρων γέγονεν τυράννος, ὁ δὲ δουλὸς ἐαυτοῦ.

Pater quidem peior factus est tyrāno, seruus quidem seipso.

CONTROV. XXIV.

σοὶ δὲ, μοι γὰρ μὴ ποιήσω; καὶ σοὶ Καλλιᾶς πατὴρ ἐστὶ;

Adulter, tibi quid agam? num etiam tuus Callias pater est?

ἀχρεῖστος σοὶ δοκεῖ, Καλλιᾶ, οὐκ οἶδας ποῦ μοι τὴν χάριν ἔδωκας ἤδη.

Ingratus tibi Callia, videor, nescis vbi mihi iam beneficium præstiteris.

Δεινὰ γὰρ αἰ δόξα ἐξέτα, καὶ συγκρύψα, ἔσυσκιάσθη τὰ ἐπίστων ἀμαρτήματα.

Solent enim res secundæ vniuscuiusque vitia tegere atque obumbrare.

ὅτ' εἰσῆλθεν Κλινίας, βεῖπέδως ἀπεκάλυψα.

Ingresso Clinia pedicæ retexi.

Συγκρίψα ἑαυτοῦ μοι.

Ipse mihi ignosco.

CONTROV. XXV.

ὅτι τὰ πλησίον μένοντα.

Ad propinqua infaniunt.

ὡς ἠκούσαμε, ὅτι συμπίσιόν ἐστιν, ἠελζον.

Vt audierunt conuiuium esse, contenderunt.

ΠΑΝΤΕΖΕΜΟΝ ΖΟΝΟΤΙΕΣΑΤΟ. φοιτ, πάντες ἐμγαζῶν ὅτ' εἰσιάζο.

Omnes soli erant, dum conuiuatur.

Διηγήσομαι ὑμῖν καὶ τὸν κάμον.

Narrabo & vobis conuiuium.

ὡς ἐραπίης ὁ κῶμος.

Quam amatorix epulæ.

ἔδ' ἔποτε τήραμμι αἰαιρέμρον αἰάπρον, δ' τυχῆ ἔδ' ὄψη.

Nunquam vidi sublatum innocentem, neque fortunatum videris.

ἔδ' ἔποτε τήραμμι αἰαιρέμρον γυῖμον, τῷ μὲν ἔδ' εἶ.

Nunquam vidi sublatam mulierculam à quo quidem non oportet.

αἰς εἰ' ἀπίωτησσι οἷς ἐν τῷ δ' ἡσμετηρίῳ πῶρος ἐστίν, ἔ ἐτέρος κερ-
θεῖται, ἔκαστος ἕως τάλως, ἐμὲ ἀπαγε. ἐγὼ γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἀπῆλθον.

Vt verò iis occurrerunt, quibus facultatum aliquid in car-
cere est, & amica assedit, clamavit miser quispiam: me
abduc. Ego eam afficio iniuria, qui etiam abduxit.

CONTROY. XXVI.

ὁ πῆγκός μου.

Iste simius meus.

Τυδ' εἶδ' ἄν δ' ἐσὶν αὐ γυῖνης ποτέρισι μετεῖη.

Hic vid sciffes Diomedem, vira de parte fuisset.

Καὶ κκαῶς.

Et ineptè.

αὐ αἰφοτέρως μοι μὴ δ' ἄπο δῶς, δ' ἀπολέσθς αὐτῷ τὸ δ' ἄδμρον.

Si ambos mihi non reddideris, par ipsum vitiaabis.

CONTROY. XXVII.

Πρῶτον κηλυμεῖαν, δ' ὄπερον ἢ γράμματι.

Primum natate, deinde literas discere.

CONTROY. XXVIII.

Τέτο τὸ παρδῖον ὅταν ἀρέση τότε ἀπολέση.

Hic puer cum repertus fuerit, peribit.

CONTROY. XXIX.

Τί οὐκ ἐψ' ὄσατο κτ' τῆς ἰδίας θυγατρὸς ἐσὶν ἄλλα κτ' ἢ ἐμῆς.
Quid igitur in suam filiam mentitus est? non, verum in
meam.

Συνοῖδ' ἐμοί, φησὶν ἡ θυγάτηρ, ἔ παρσῆρικεν ἐκ τούτου.

Conficia mihi sum, ait filia, & exinde adiecit.

CONTROY. XXX.

Διὰ τούτο ἀσφαλίστατον ἐστὶ μὴ πλεσίαν παρπατεῖν ἀλλ' ἢ σιγῇ
ὁ πατήρ με λέγων ἀπέθανεν.

Propterea tutissimum cum diuitibus ambulare, cur tacco?
pater meus dicendo perit.

κτῆσάμμι ἰδίαι, αἰ πένητες, πόλις, οἱ δ' πλεσίαι τίνω αὐτῷ.

Exstruamus priuatim δ Inopes ciuitatem : hi vero diuites suam.

καὶ ἴν' αὐτοῖσι σὺν οἴδῳ. ἔχ' ἔχθρὸς φύσιν οὐδέ τι ἀρδύσῃ γῆς, καὶ ἢ τὸ εἶν' ὑδρὶ ῥηται.

A quo sublatus sit nescio. habet hostes natura quæ in terra non fluunt, & cui fluxus aqua fit.

ὅταν ὄρωι τὸν φόνεω, καὶ τ' δὲ γράψομαι. καὶ πότε δ' εἶ, αὐ δ' ἴρα πένηται.

Quando homicidam, reperero, tunc recte accusabo, & quandocunque oportet, si reperero pauperem.

CONTROVERſIA XXXI.

Εἰ ὁ πατήρ σου τὸ φύσει δόδοθεις ΗΜΕΙΣ ἡμῖν παρέστη πότε δικασθῆναι, σὺν αὐτοῖσι εἶπεν. τίς νύ μοι ἡμέρη ἡδε, θεοὶ φίλοι; νῦν δια μέγα χαίρων. οἳ τ' ἀρετῆς πλεῖσθ' ἔχουσιν, εἶπον μὲν ὅδε πατρὸς ἀμείνων;

An auus ille à natura datus nobis adfuerit, in eo quod tunc institutum est iudicio, non facile dixerit. Quæ mihi dies cari dii? per Iouem valde gaudebo. & illi qui de virtute contentionem suscipiunt, dixerunt, num hic patre melior?

CONTROVER. XXXIII.

Τί κρείον, ἔ τ' ἄρας ἀσφαῖς αὐτοῖσι, ἢς μὴ πέφιν, ἀσπίδες ἔσαν.

Quid peius? & hos alimenta poscis, quos non alere impium est.

Κλαίοντι μητέρες ἡρώων, εἰ μὲν ἐμὸς λέγεται, τὸν ἐμὸν. εἰ δὲ ἀλλότῃ, καὶ τ' ἐμὸν ἄλλοι.

Lamentantes matres stirpem corrogabant, si quidem meus dicentes, meum: sin alienus, & meum alij.

Τὰ μὲν ἄλλων ἐρωτῶν δ' εἰ γ' ἕως πέφιν. ἀλλ' ἡμέτερος, αὐτὸς πεφιν.

De aliorum rebus querere oportet, dum decet, sed nostra nutrium mutila.

Πάλαι μὲν ἀσπίδες ἐκιδύοντο ὑπὸ τὸν πεφίνοισιν, νῦν δὲ τὸ πεφίνοισιν. Olim quidem expositos periculum erat abiici, nunc vero nutrum.

Κραυγὰς τῆς πλὴν ἴδεν. τῶν ἐρότων πρὸς ἀσπίδας τῆς. ἄρα σὺ δὲ κλάεις, σὺ δὲ ἠλώεις, ἀσπίδας ἀσπίδων.

Pulsato quis ostium. Rerum huc pertinentium aliquid abducatur quippiam: Age tu plora, tu lamentare, & mala distoia.

ἑσπῆ μόνῃ. Hoc solum.

Τοῖς πελαμποροῖς χροῖ, κατελείπεται.
Miseris gaudium relictum est.

CONTROVERSIA XXXIV.

Πῶρ κ' αἴθρων Πρωμηθεὺς τὰ σά τε δῶρα βασανίζει.
Ignis & homo ὁ Prometheu tua dona te torquent.

Πρωμηθεὺς ἐπὶ σε τίς πῦρ κ' αἴθρων.

Prometheu, post te aliquis ignem & hominem.

Πρωμηθεὺς μέ τις χράφον αἴθρων ἀφανίζει.

Prometheu me pingens hominem perdit.

Διχρήτως ὦ Πρωμηθεὺς, Διὸς ἢ γὰρ πῦρ ἐκλεπτες αἴθρων ἴπῳ.

Rectè, ὁ Prometheu, quare ignem homini clepsisti?

ἢ ἀπέθεες, φησὶν, ἢ ἀφέλε, ἵνα μὴ ἀτίκῃς ἢ.

Vel appone, inquit, vel aufer, ne sis Atticus.

* v. c. παρόντ' ἡλίε * χροῖοντ' ἡλίου * ἀπταν' ἀπτιε.

Sole præsentè (al. ardente) Lucernam non accendo.

Ἐἰ πίνακι Διπύρα Ζαζαφουῖται ΠΙΝ τυραννοῦται.

Si in tabula ignita pinguntur. tyrannide vexantur.

Τίς Οἰδίπους ἐς ΑΔΙ τίς Ατρεΐδης ἐχράφεις. Ιδὲ Ἡρόν κ' ἠμῶ.

Θυε ἴδης. ΖΗΝΝΙΑΣ Ζῆ Αἴας.

Quis sit Oedipus, quis Atreus non pingis, ne fabulas videas... viuunt Aiaz.

Μὴ μοι Τροάδως μὴδὲ Νιοβῶ. Ἐπίθες τῶ πυρὶ αἰθρων Πρω-

μηθεῖα * ΗΑΣΛΟΤΚΕΝ, * πίπτωκεν.

Non mihi Troades, neque Niobe: Appone qui extensum Promethea. . cæcidit.

Αποκτείνετε Παρράσιον, μὴ θελήσας χράφειν ἐξ ἡμῶν δόχτη-

πον ἄρη.

Occidite Parthasium, ne pingere volens de nobis exem-

plar repererit.

Διὰ σε Παρράσιος ἀσελῆς ἐμπορφομεθ' ἡμῶν, ναῖ, ἀφραγνίσουτες.

Propter te Parthasi, urbanum ingredimur filiorum tem-

plum, postquam consecrauimus.

ἀπτιε ὦ ἡμῶν ἵα ἀπέθεες ὦ δόχτην εἶδος ἐβῶα, Μένε.

Infida res est factus ad gratam formam, clamabat, Μανθῶ.

Σαρκοφάγα σε ἡ χράφη κ' τὰ ζῶα.

Carniuora sunt tua & pictura & animalia.

ἢ ἔτο τὸ πῦρ εἰς θεῶς πύρ κλαπῶσα.

Qui contra Deos hunc ignem furandi facultas adera-